

On The Way To Bethlehem **Na cestě do Betléma**

Advent Devotions 2023
Adventní zastavení 2023

Svit hvězd uprostřed nekonečné rozlehlosti noční oblohy přesahuje hranice času. Když hvězdy tiše pozorujeme, mohou vyzařovat příběh naděje. Před lety se pastýři, když pásli ovce pod hvězdným, širým nebem, vydali k jeslům; mudrcové následovali kometu a putovali jednoduchou cestou až do Betléma.

Uprostřed shonu našeho světa upíráme pohled k nočnímu nebi a rozpomínáme se na naše společné lidství. Třpyt hvězd nás může vést k přemýšlení o významu našich vlastních cest. Mudrcové šli za hvězdou, která je dovedla až do Betléma. Naše životy se smí řídit paprsky, jež nám svítí na cestu... láskou, milosrdenstvím, smířením, Božím příslibem pokoje, spravedlností. V našem současném „Betlémě“ se tyto zásady mohou jevit jako pouhý záblesk uprostřed světa, kde panují katastrofy, válka, hladomor, kde mnoho lidí prchá ze svých domovů. Sledujme hvězdy a hledejme směr, který nás povede ke snaze dělat svět lepším a pamatovat na Boží příslib věrnosti.

Nechť dokážeme v tomto adventním čase při pohledu na noční nebe rozpoznat světlo, které prozařuje temnotu, a vzpomenout si na pastýře a mudrce při objevování jeslí uvnitř našich srdcí. Nechť naše cesty následují zářící hvězdu naděje a příslib věrnosti, Pána Ježíše Krista. Stejně jako ti, kteří tenkrát šli za hvězdou, nechť dokážeme najít cestu skrze těžkosti, budovat vztahy se všemi putujícími a denně vyhledávat světlo, které prozáří ty nejtemnější kouty našeho světa.

V červenci 2023 se v Olomouci vydali partneři z ČCE a PCUSA na společnou „cestu k Betlému“ s velkou nadějí. Společně jsme rozvíjeli hlubší vztahy, chválili Pána, modlili se, diskutovali a snažili se přijít na kloub tomu, čím by pro nás mohl být „Betlém“ v současném světě, kde v tolika zemích zuří válka a násilí.

(pokračující)

In the vast expanse of the night sky, stars transcend time. Quietly, we gaze at the stars seeing the radiance and the story of hope. Years ago, the shepherds watching their sheep under the stars went to the manger; Wise Men followed the star and navigated great complexities to Bethlehem.

Amidst the hustle and bustle of our world, we gaze at the night sky, and remember our shared humanity. As the stars twinkle, reflect on the significance of our own journeys. As the Wise Men followed the star leading them to Bethlehem, our lives are guided by the rays that illuminate our paths... love, compassion, reconciliation, God's promise of peace, and justice. In our contemporary "Bethlehem", these principles may appear only as a glimmer in our world of disasters, war, famine, refugees hanging over us. Let us follow the stars and search for directions allow us to better the world and remember God's promise of faithfulness.

As we gaze into the night sky during Advent, may we know the light that illumines the darkness, and remember the shepherds and wisemen, as we discover the manger in our hearts. Let our paths follow the brilliant star of hope and promise of faithfulness, Jesus Christ. As those long ago who followed the star, may we navigate the challenges, build relationships with all travelers, and search daily to find the light to illumine the darkest corners of our world.

In July 2023 in Olomouc, Czech Republic, partners of the ECCB and the PCUSA journeyed together "on the way to Bethlehem" with great hope. We spent time together developing deeper relationship, worshipping, and praying, dialoguing, discussing, and learning what modern day "Bethlehem" might be to us in today's world with war and violence in so many countries.

(continued)

ADVENTNÍ 2023 ÚVODNÍK (pokračující)

Průvodce adventními pobožnostmi již několik let nabízí způsob, jak se potkávat na cestě za hvězdou, „do Betléma“. Doufáme, že tento průvodce, do kterého přispívali autoři z obou církví a z různých míst napříč našimi zeměmi, přinese v této adventní době hlubší význam následování hvězdy. Nechť k tomu napomůžou úvahy, které v rámci tohoto partnerství vznikly.

Náš srdečný dík patří:

- Farářům i laikům, kteří věnovali svůj čas úvahám nad texty a sepsali tyto adventní pobožnosti.
- Petru Peňázovi za uspořádání textů a Barbaře Rentonové za konzultace.
- Elizabeth Hancockové and Carol Lopashanské za adventní transparent plný hvězd, který visí v presbytáři První presbyteriánské církve v Annapolis.
- Doře Tiché za překlad textů.
- Davidu Hancockovi a Kevin Millerovi, dvěma výjimečným osobám, které se na poslední chvíli zapojily do editace a vydání průvodce.

Vyjadřujeme hlubokou vděčnost každému z vás za dar lásky, který jste věnovali tomuto každoročnímu projektu na zahájení adventní doby pro členy Českobratrské církve evangelické i Presbyteriánské církve USA.

Následující hvězdu na společné cestě do Betléma,
Betty McGinnis, Czech Partnership Network
Gerhard Frey-Reininghaus, Pracovní skupina pro partnerství

Over the years, the Advent Devotional Guide has been a means of joining together “on the Way to Bethlehem” as we follow the star. During this Advent Season, we hope that this guide, with contributors from both churches and throughout our countries, will bring a deeper meaning to following the star as we reflect together in partnership.

We express deep appreciation to:

- Pastors and Laity who took time to reflect on the text and write an Advent devotional.
- Petr Peňáz for organizing the text and Barbara Renton for consultation.
- Elizabeth Hancock and Carol Lopashanski for the Advent banner filled with “Stars” hanging in the chancel of the First Presbyterian Church of Annapolis.
- Dora Ticha, for translating the texts.
- David Hancock and Kevin Miller, two very special persons who stepped in to edit and publish the guide at the last moment.

We express heartfelt gratitude to each of you for your gift of love that you gave to the annual project to begin our Advent Season for Evangelical Church of the Czech Brethren and the Presbyterian Church USA members.

As we follow the star on the way to Bethlehem together,
Betty McGinnis, Czech Partnership Network
Gerhard Frey-Reininghaus, Partnership Working Group

Iz 64,1-5

Naděje

Když jsem byl malý, moje naděje v tomto ročním období směřovaly převážně k věcem ukrytým v krásně zabalených balíčcích s mašlemi. Teď, když už jsem o něco starší, se objekt mé naděje poněkud změnil. Nesouvisí už s věcmi, které se dají koupit a doručit; nevejde se pod stromeček. Uvědomil jsem si, že nyní doufám ve věci, které se těžko dají vidět, nedá se jich dotknout, a přece je hluboko v srdci cítíme. Doufám ve zdraví své rodiny a svých blízkých. Doufám, že se dobře vyspím. Doufám ve stabilitu ve společnosti, aby nedocházelo k tolika výjimečným situacím souvisejícím s epidemiemi či ekonomickými propady. Doufám v rovnost, spravedlnost, soucit, milosrdenství. Doufám, že vlády budou vládnout soucitně. Doufám ve vyhasnutí konfliktů, jak na bojištích, tak uvnitř našich společností. Když se nad těmito nadějemi zamyslím, uvědomuji si mimo jiné, že většinu z nich nemohu příliš ovlivnit a musím se na někoho nebo něco spolehnout. Podobným způsobem se Izajášova naděje nejspíš vymykala jeho kontrole a závisela plně na Božím působení.

„Ó bys protrhl nebesa a sestoupil,“ říká prorok. Toto je naděje. Naznačuje vnímanou nepřítomnost božského, ale vzpomíná na předchozí zkušenosti, kdy se tak stalo. „Když jsi konal hrozné činy, jichž jsme se nenadáli, sestoupil jsi.“ Prorok zde v podstatě žádá, aby tak Bůh učinil znovu. Aby sestoupil a konal ty úžasné činy. Přeji vám, abyste během tohoto adventu dokázali vnímat úžasné činy našeho Pána, který skutečně sestupuje, ať už takové události očekáváme, nebo ne.

Andy Kort
Annapolis, US

SUNDAY, DECEMBER 3 (1ST SUNDAY OF ADVENT)

Isaiah 64:1-5

Hope

When I was a child my hope this time of year largely revolved around things that come in shiny packages with bows and ribbons. However, now that I am older the object of my hope has shifted. It is no longer tied to things available for purchase and delivery. It no longer fits nicely under a tree. I find myself now hoping for things that are hard to see and touch, but can still be felt deep within my heart. I hope for the health of my family and loved ones. I hope for a good night of sleep. I hope for stability in society with less interruptions from illness or economic stress. I hope for equality, justice, mercy, and grace. I hope that governments will lead with compassion. I hope that conflicts will cease both on battlefields and in our communities. One of the things I realize when I consider these hopes is that most of them are out of my control, and I rely on someone, or something, else. Perhaps in the same way, Isaiah's hope seems to rest out of his control and squarely upon the action of God.

“O that you would tear open the heavens and come down,” says the prophet. This is his hope. It implies the perceived absence of the divine, but also speaks of a recollection of it happening before. *“When you did awesome deeds that we did not expect, you came down...”* Basically, he's asking God to do it again. To come down and do these awesome deeds. My hope for you this Advent is to be aware of the awesome deeds all around us of our God who indeed comes down, whether you are expecting them or not.

*Andy Kort
Annapolis, US*

Žalm 146,5-10

Krásně vyjádřeno!

To se obvykle nestává
To se stává velmi zřídka
To by se určitě mělo stávat

To je to, co doufáme, že se stane
To je to, za co se modlíme, aby se stalo
To je to, na čem pracujeme, aby se stalo

To je to, co přichází, aby se stalo
To je to, co se stane
To je Boží království

Drahý Pane, dej, ať se toto děje

Martin Horák
Brno, CZ

Psalms 146:5-10

What a beautiful expression!

This is not what usually happens
This is what happens very rarely
This is what definitely should happen

This is what we hope to happen
This is what we pray for to happen
This is what we work on to happen

This is what is coming to happen
This is what will happen
This is God's kingdom

Dear Lord, let this happen

Martin Horák
Brno, CZ

Mt 10,7-12

V našem světě i v našich zaměstnáních se často přisuzuje vyšší hodnota zisku než lidskému životu nebo vztahu. Království Boží však náš svět převrací vzhůru nohama. V Matoušově evangeliu čteme, že Ježíš soucítí se zástupy, byl pohnut jejich ustaranými a sklíčenými životy. O kolik jiný byl tento nebeský král oproti králům pozemským – nejen, že se staral o chudé a nemocné; on je také znal. Uzdravoval všechny nemoci, vyháněl zlé duchy, křísil mrtvé. Kázal, učil, dával naději.

Věnujme pozornost tomu, co říkal Ježíš svým Dvanácti, když je zmocňoval k tomu, aby pokračovali v budování Božího království. Skrze Matoušovo evangelium máme možnost pozorně prostudovat plány, které svým apoštolům svěřil: uzdravujte nemocné, mrtvé probouzejte k životu, malomocné očišťujte, vymítejte demony; zadarmo jste dostali, zadarmo dejte. Neberte od nikoho za svoji práci žádné peníze. Neberte si s sebou žádné zásoby, ani zavazadlo, ani náhradní pár oblečení či bot, protože dělník je hoden své mzdy. Vyptejte se, kdo je hoden vás ubytovat, u něho zůstaňte, dokud neodejdete. Když vstoupíte do domu, pozdravte pozdravením pokoje...

Modlíme se s díky a touhou, když očekáváme Ježíšův návrat, aby dokončil své dílo Božího království: Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi...

Tamara & Ton Stam
Dunedin, US

Matthew 10:7-12

Our world and work may place a higher value on profit than on human life or relationship. But the kingdom of heaven turns our world on its head. According to the Gospel of Matthew, Jesus felt compassion for the multitudes. He was moved by their worried and downcast lives. How unlike earthly kings was this King of heaven, who not only cared about the poor and sick, but knew them. He healed every kind of disease and sickness, cast out evil spirits, and raised the dead. He preached, taught, and gave hope.

We should pay careful attention to what Jesus said to His twelve as he empowered them to continue the work of the kingdom of heaven. Through the Gospel of Matthew we are able to look carefully at the blueprints that were handed to His twelve disciples: heal every sickness, raise the dead, cleanse the lepers, cast out demons. Freely you received, freely give. Acquire no money for this work. Bring no extra provisions for yourself, not even a suitcase or an extra pair of shoes, for a worker is worthy of his support. Ask who in the village is worthy and stay there until you leave. As you enter the house, give it your greeting (of peace)...

We pray our thanks and longing as we look to the return of Jesus to complete the work of the kingdom of heaven: "Our Father in heaven, hallowed be your name. Your kingdom come, your will be done, on earth as it is in heaven..."

Tamara & Ton Stam
Dunedin, US

Jk 5,7-9

Při cestě na pouť po konferenci naší církve jsme navštívili starodávňý moravský kostel ve Velké Lhotě, kde kdysi sloužil farář Jan Karafiát (1846-1929). Je to krásná horská vesnice se spoustou lučního kvítí, v dálce se modrají zalesněné kopce a dole v údo-

lích bučí krásy. Karafiát zde v roce 1876 napsal známou dětskou knížku *Broučci*, která se za téměř půldruhého století dočkala více než osmdesáti reedicí. Když jsem se vrátila domů, vypátrala jsem anglický překlad *Fireflies*. Příběh sleduje osudy Broučka, od jeho dětství až po dospělost, kdy se sám stává hlavou početné rodiny. Na začátku Brouček doprovází svého otce, aby se naučil, jak lidem svítit. „To se jen lítá a oni vidí.“ Když otec připustí, že lidé, kterým pomáhají, nejsou vždy hodní, Brouček protestuje: „Ale to já bych jim nesvítit, když se nemají rádi.“ Otec mu odpoví: „Do toho nám nic není. Když Pán Bůh chce, abychom jim svítili, tak my jim svítíme.“ Pokorná, věrná a trpělivá práce broučků mi připomíná verše 7-9 z 5. kapitoly Listu Jakubova, které jsou právě na trpělivost zaměřeny. A zde je modlitba plná naděje, kterou broučci každý večer zpívali:

„Podvečer tvá čeládka
co k slepici kuřátka
k ochraně tvé hledíme
laskavý Hospodine.“

Valerie Frey Stone
Athens, US

James 5:7-9

While traveling for the Pilgrimage after the CPN conference, we visited the old Moravian church in Velká Lhota where pastor Jan Karafiát (1846-1929) once served. The setting is a beautiful mountain village with wildflowers, forest-covered hills

blue in the distance, and cows mooing down in the valleys. Here, in 1876, Karafiát wrote the classic children's book *Broučci* that in almost a century and a half has been republished more than eighty times. Once home again, I tracked down the English translation, *Fireflies*. The story follows a firefly named Lucius from a young child to the patriarch of a large family. Early in the story, Lucius accompanies his father to learn the nightly work of being a firefly: "You just keep flying about and people can see your light." When Father admits that the humans they are helping are not always good, Lucius protests, "I don't see why we should give them light if they aren't kind." His father replies, "That's not ours to decide. The Lord God wants us to give them light; so we do." The humble, faithful, and patient work of the fireflies reminds me of James 5:7-9. And here is a prayer full of hope that the fireflies often repeat throughout the story:

"Underneath your sheltering wings,
Take, we pray, all living things.
Watch us all from heaven above,
God of mercy, God of love."

Valerie Frey Stone
Athens, US

Ž 14

Těm, kteří jsou v nouzi, je úlevou vysvobození. Pro ty, kdo čelí nespravedlnosti, je záchranou náprava křivd. Tam, kde je zkaženost, se slaví soud, protože soud přináší spravedlnost a vysvobození.

Máme nějaké potřeby, po jejichž uspokojení toužíme? Kterým nespravedlnostem čelíme nebo jsme jejich svědky ve společnosti? Vidíme kolem sebe lidi, kteří dosahují zisku zkorumpovanými prostředky, bez ohledu na to, kdo je takovým jednáním znevýhodněn?

Žalmista zde pronáší žalozpěv nad tím, co kolem sebe vidí. Ti, kdo jednají zkaženě, věří, že jejich zlé skutky nikdo nevidí. Lidé trpí, jsou požíráni jako chléb, aniž by se jich někdo zastal. Zdá se, že doba je beznadějná, že spása nikdy nepřijde.

Hospodin však vidí, co se děje, Hospodin je útočištěm chudých. Je útočištěm pro ty, jejichž potřeb si nikdo nevšímá. Bůh již dříve přinesl spásu a přinese ji znovu. A v ten den se bude slavit!

Advent je čas, kdy si připomínáme spásu, kterou nám Pán Bůh již přinesl. Připomínáme si Boží věrnost, myslíme na to, jak je nám Pán útočištěm, když ho potřebujeme. V období adventu také vyhlížíme opětovný příchod Boží spásy, vládu spravedlnosti, vykoupení všech utiskovaných.

Když se podíváme na společnost kolem sebe, občas asi přemýšlíme, kdy se věci dají do pořádku. Možná se zamýšlíme nad svým životem a ptáme se, zda někdo vnímá naše potřeby. Je tu Jeden, který je vidí, náš Pán, naše útočiště, zdroj naší spásy. A Pán Bůh vyzývá církev, aby byla tělem, které vidí tak, jako vidí Bůh, a aby se podílela na přinášení spravedlnosti a blahobytu všemu stvoření.

Modlitba:

Bože, Ty, který vidíš, shlédni na naše potřeby i na potřeby našich společenství. Kéž přijde tvá spravedlnost a spása, která povede ke skutečnému vykoupení všech. Veď nás, abychom se dokázali podílet na Tvém spásném díle pro celé stvoření. Amen

*Ryan White
Henrico, US*

Psalm 14

For those in need, deliverance is relief. For those facing injustice, salvation is the righting of wrongs. Where there is corruptness, judgment is celebrated, for judgment brings righteousness and deliverance.

Where do we have needs that we long to be met? What are the injustices that we endure or witness in our societies? And where do we see those who use corrupt means for gain with no regard for who is disadvantaged?

The Psalmist signs a lament for what they witness around them. Those who are ethically corrupt believe no one “sees” their evil deeds. People are suffering, being devoured like bread, with no one to stand on their behalf. The time seems hopeless, that salvation will never come.

But the Lord sees what happens and the Lord is the refuge for the poor. For those whose needs go unnoticed, the Lord is their refuge. God has brought salvation before, and God will bring salvation again. And that will be a day for celebration!

Advent is a time of remembering the salvation God has brought in the past. Remembering the ways that God has been faithful and been a refuge in times of need. And Advent is also a time of looking for God’s salvation to come again. A time when justice reigns down and deliverance comes to the oppressed.

As we look around at our societies we may wonder when things will be made right. We may look at our own lives and ask if anyone sees our needs. There is one who sees, the Lord God our refuge and source of salvation. And God calls the church to be a body who sees as God sees and to partner in bringing justice and wellbeing for all of creation.

Prayer:

God who sees, look upon our needs and those in our communities. May your justice come and the salvation that leads to true deliverance for all. Guide us to join as partners in your saving work of all creation. Amen

Ryan White
Henrico, US

Mt 14,24-31

Spíše pod vlivem duchovních písní než kázání si utišení bouře spojuji s osobním ujištěním o Boží ochraně. Když se nad tímto textem zamýšlíme v adventní době, dodá to příběhu jiný referenční rámec, jedinec se tu ocitá v kosmickém kontextu příchodu Božího království, který narušuje status quo ve prospěch chudých, vězněných, bezmocných.

Když propustil zástup, „vystoupil na horu, aby se o samotě modlil. Když nastal večer, byl tam sám.“ Věta, která tento úvod uzavírá, je působivá ve své jednoduchosti: „byl tam sám.“ Tato potřeba stáhnout se do ústraní a modlit se – a má ji i Ten, který nám byl seslán – nám ale může napovědět mnohem více. Ježíš je v tichém odloučení, o samotě na hoře, zatímco učedníci prožívají chaos bouře, která zuří dole, vlny jimi smýkají. Když se Ježíš objeví, jeho přítomnost nepřinese útěchu a klid, jak bychom nejspíše očekávali. Jeho přítomnost nepřináší pokoj. Učedníci byli tak vyděšení, že křičeli.

Během adventu Boží kralování očekáváme pouze s částečným porozuměním. V oblasti, kde se příběh odehrává, je Petr jako doma. Jezero, které tak důvěrně zná, se najednou stává vodou chaosu a nebezpečí. Konotace vod a hlubin z Bible známe. Nevíme, co se ukrývá v hlubinách. V První Mojžíšově představuje moře chaos, který předchází stvoření – jde o kontext, ve kterém Bůh tvoří svět.

V tomto adventním období se můžeme zaměřit na to, jak Ježíš ukazuje svou moc, svou vládu nad silami chaosu, které ohrožují Petřův život a v jistém smyslu i samotné stvoření. Ježíš opakuje jméno Všemohoucího, *ἐγώ εἰμι*, jsem, který jsem. Hospodin zasahuje do Petrova života. Advent tohoto kralování nám může posloužit k ohlédnutí, zatímco očekáváme druhý advent a dovršení všech věcí, kdy veškeré síly hříchu, chaosu i všeho, co se Bohu vzpírá, budou přemoženy láskou, milostí a plností Boží vlády.

Charles Wiley
Stone Mountain, US

Matthew 14:24-31

Because of hymnody more than sermons, I associate the calming of the storm with personal assurance of protection. Meditating on this text in Advent draws us to a different frame of reference, placing the individual within the cosmic context of the coming God's reign that disrupts the status quo in favor of the poor, the imprisoned, those who have no power.

After dismissing the crowd, "he went up onto a mountain by himself to pray. Evening came and he was alone." The phrase that ends this introduction is powerful in its simplicity, "he was alone." There is much to learn here about the need, even for this sent one, to retreat and to pray. Jesus is in quiet and remote solitude on the mountain while the disciples are in the chaos of the storm below, battered by the waves. When Jesus shows up, he is not the comforting presence we might expect. His presence does not bring peace. They were so frightened that they screamed.

In Advent we await the reign of God only with partial understanding. This is Peter's home territory. The lake that he knows so well becomes the waters of chaos and danger. We know the connotations of the waters, the deep, in the Bible. We do not know what lies below. In Genesis the unknown of the sea symbolizes the chaos that precedes creation, the context in which God creates.

In this season of Advent, we can focus on how Jesus demonstrates his power, his reign, over the forces of chaos that threaten Peter's life and, in a sense, creation itself. Jesus echoes the divine name, ἐγώ εἰμι, it is I. The one *who is* intervenes in Peter's life. We look back to the advent of this reign even as we look forward to the second advent and the consummation of all things when all the forces of sin, of chaos, of all that resists God will be overcome by love, by grace, by the fullness of the reign of God.

Charles Wiley
Stone Mountain, US

Filipským 4,5-9

„Vaše mírnost ať je známa všem lidem!“ Těmito slovy promlouvá Písmo do našich životů pro dnešní den. Do doby, v níž vítězí ten, kdo víc křičí, kdo má agresivnější reklamu na své produkty, kdo má víc zbraní a ukáže v souboji větší krutost. V takovém světě že máme být mírní? Obstojíme pak vůbec?

Biblická mírnost není slabost, neznamená to couvat z problémů, bát se konfliktů. Mírnost znamená přinášet pokoj tam, kde už znesvářeným stranám došly nejen argumenty, ale i hlas. Mírnost znamená vytvářet prostředí bezpečí, v němž je druhým dobře. Kéž se nám to dnes daří!

Pane Bože,
čteme, že se nemáme trápit žádnou starostí,
přesto nás sevře úzkost, když ráno nahlédneme do zpráv.
Čteme o příslibu Tvého pokoje,
přesto se tak často chvějeme úzkostí sami o sebe, své blízké, celý
naš svět.
Prosíme, vlom se do našich životů.
Ne silou, ale pokojem, který dáváš jen Ty.
Tím, který převyšuje každé pomyšlení.

Amen.

Jana Vraťová
Olomouc, CZ

Philippians 4:5-9

“Let your gentleness be evident to all.” These are the words with which the Scripture speaks to our hearts for today. We live in a time when the winner is the one who screams the loudest, the one who advertises their products in the most aggressive way, the one who has more weapons and shows more cruelty in battle. In such a world, we are supposed to be gentle? How will we ever get by?

Yet, this Biblical gentleness does not mean weakness. It does not mean running away from problems and avoiding conflicts. Gentleness means bringing peace into situations where the parties to the conflict have run out of arguments and lost their voices. Gentleness means creating an environment of safety that makes others feel comfortable. May we succeed in doing that today!

Dear Lord,

We read that we are not to be anxious about anything,
yet anxiety grips us when we have a look at the morning news.
We read about the promise of Your peace,
yet so often we tremble with anxiety for ourselves, for our loved ones, our whole world.
Please, break into our lives.
Not with force, but with the peace that only You can give.
The peace that surpasses all thought.

Amen.

*Jana Vrajová
Olomouc, CZ*

Mi 5,2-5

„Malý a obezděný“

Mnozí z nás jistě zažili, jaké to je, když se člověk cítí nepatrný, nevyslyšený. Mnohým bude až příliš povědomý pocit, že karty jsou rozdány – zdi jsou vysoké, pevné a neprostupné. Církve jako je PCUSA nebo ČCE se mohou v těchto dobách cítit malé, jak vzhledem ke statistikám, tak vlivem působení různých tlaků světského života. Ve Spojených státech například poslední dobou cestující týmy sportovců vyžadují – a také dostávají – míru oddanosti, která byla dříve výhradní doménou církve, rodiny a víry. Dochází tu ke konfrontaci zásadních hodnot. Dokonce i starodávná věrnost pojmům jako je demokracie, v níž jeden člověk = jeden hlas, je najednou nahrazována násilnými podobami autoritářství. Tuto bouři doprovázejí velké vlny a silné spodní proudy – a my jsme na malé loďce.

Potom však čteme v Micheášovi: „A ty, Betléme efratský, ačkoli jsi nejmenší mezi judskými rody, z tebe mi vzejde ten, jenž bude vládcem v Izraeli“. Betlém – malé, nevýznamné městečko, sotva stojí za řeč. A přece právě z Betléma... hlas Boží, naděje lidstva.

Chovám naději, že v malých místech, kde je víra a odhodlání, jako je církev PCUSA nebo ČCE, pronikne hlas Boží spravedlnosti a Božího pokoje skrze všudypřítomný hluk světa, a že tento hlas bude vyslyšen. Když právě z Betléma...

Modlitba: Děkuji Ti, milosrdný Bože, že Tvůj hlas můžeme zaslechnout i skrze kakofonii tohoto světa. Děkuji Ti, že můžeme Tvé slovo slyšet a být jeho součástí. Amen.

*Bill Hathaway
Wilmington, US*

SUNDAY, DECEMBER 10 (2ND SUNDAY OF ADVENT)

Micah 5:2-5

“Small and Walled In”

Many know the experience of feeling small and not being heard. Many know all too well of the sense that the deck is stacked – the walls are high, hard and impenetrable. These days, churches like the PCUSA and the ECCB can feel small, given the numbers and the pressure of secular life. For example, in the States, travel sports teams demand and are given dedication that formerly was the domain of church, family and faith. Important values are being confronted. Even old loyalties to concepts such as democracy with one person, one vote is being replaced by violent forms of authoritarianism. This storm of authoritarianism is producing high waves and powerful undercurrents while we are in a small boat.

Then we read Micah, “But you, O Bethlehem of Ephrathah, who are one of the little clans of Judah, from you shall come forth for me one who is to rule in Israel.” Bethlehem – small, insignificant, hardly worth a passing thought. Yet, from Bethlehem the voice of God and the hope of humanity.

I hold on to the hope that in small places of faith and determination like the PCUSA and ECCB ... the voice of God’s justice and peace will penetrate the noise of the world and even be heard. Out of Bethlehem

Prayer: Thank you, gracious God, that your voice continues within the cacophony of this world. Thank you that we can hear your word and can be part of your word. Amen.

Bill Hathaway
Wilmington, US

Ž 89

Když dojdeme k 89. žalmu, narazíme tu na krále, nejspíše krále Davida, jak se modlí. Modlí se za vysvobození ze světa, jenž ohrožuje mír a blahobyt lidu, kterému král slouží. Jak tedy takový král začíná svou modlitbu, když se zdá, že se kolem něho vše hroutí? Začíná chvalozpěvem na vytrvalou lásku Pána Boha, který je věrný v každém pokolení. Vzpomíná na smlouvu s Davidem, podle níž *„tvé potomstvo bude navěky stát pevně, já jsem zbudoval tvůj trůn pro všechna pokolení.“*

Zde je naše propojení s obdobím adventu. Text nám může sloužit jako připomínka, že narození Mesiáše není žádné překvapení, že nešlo o něco zcela neočekávaného. Zrození Krista-dítěte je naplněním Boží smlouvy s Izraelem z dob Abrahama, Izáka a Jákoba. Bylo nadějí každého oddaného věřícího již od dob krále Davida. A Evangelia nám skutečně znovu a znovu připomínají, že toto dítě, narozené z Marie, je z *„domu Davidova“*.

Hebrejský výraz pro „vytrvalou lásku“, *Hesed*, stojí v jádru adventu. Boží smlouva s jeho lidem je slib Boží „vytrvalé lásky“. Věřím, že JEDINÝM příslibem, který v písmu najdeme, je, že Bůh byl, je a vždy bude Immanuel – Bůh s námi – v každé životní situaci. Vždycky, na věky. Ježíš je náš Immanuel, jeho poslední slova učedníkům v Matoušově evangeliu (Mt 28,20) jsou: *„A hle, já jsem s vámi po všechny dny, až do skonání tohoto věku.“* Vystačíme si s Bohem? Třeba pro nás slova písně **„Veni, veni Emmanuel“** letos v adventní době získají nový význam.

David M. Evans
Austin, TX, US

Psalms 89

When we arrive at the 89th Psalm, we discover a king, probably King David, praying. The king is praying for deliverance from a world that threatens the peace and well-being of the people the king serves. So, how does the king begin his prayer when all the world seems to be coming apart? The king begins with a song of praise for the steadfast love of God who is faithful in every generation. The king remembers the covenant made with David in which God will *“establish your descendants forever, and build your throne for all generations.”*

This is our connection to the season of Advent. We are reminded that the birth of the Messiah is not a surprise nor totally unexpected. The birth of the Christ-child is the fulfillment of the covenant with Israel from the days of Abraham and Isaac and Jacob. It has been the hope of every devout and faithful God-lover from the time of King David. And indeed, the Gospels remind us again and again that this Child, born of Mary, is from the *“house of David”*.

The Hebrew word for “steadfast love”. *Hesed* is at the heart of Advent. God’s covenant with God’s people is the promise of God’s “steadfast love”. I believe the ONLY promise that is found throughout Scripture is that God has been, is, and will be Emmanuel. God with us: in every circumstance of life. For all eternity. Jesus is our Emmanuel, and his final words to his disciples in the Gospel of Matthew (28:20) are: *“And lo, I am with you always, to the close of the age.”* Is God enough? Maybe the words of **“O Come, O Come, Emmanuel”** will take on new meaning for you this Advent season.

David M. Evans
Austin, TX, US

Jan 17,24-26

²⁴ Otče, dal jsi mi je a já chci, aby přišli tam, kam jdu já. Poznali mne v plné slávě, kterou jsi mi dal z lásky, dřív než byl svět.

²⁵ Otče, vím, že jsi hoden vší důvěry, ale svět si to neuvědomuje. Tito však poznali, že jsi mne poslal. ²⁶ Objasnil jsem jim a ještě objasním, kdo jsi. Ať milují tak, jako miluješ ty mne. Pak se mezi nimi budou lidé setkávat se mnou.

Nedávno jsem se naučila nové slovíčko, Saturovanost. Pochopila jsem, že znamená mít dost. Kdo má dost nemusí se už tolik pačtit aby měl víc. Tím pádem mu zbývá víc času a sil pro druhé. Jde jenom o to, zda jsme tou Boží láskou, kterou tak vyznáváme, dostatečně saturovaní.

*Hana Slámová
Praha, CZ*

John 17:24-26

²⁴Father, I want those you have given me to be with me where I am, and to see my glory, the glory you have given me because you loved me before the creation of the world.

²⁵ “Righteous Father, though the world does not know you, I know you, and they know that you have sent me. ²⁶ I have made you known to them, and will continue to make you known in order that the love you have for me may be in them and that I myself may be in them.

I've recently learned a new piece of vocabulary: saturation. I've understood that it means having enough. When somebody has enough, they don't need to work so hard to have more. That leaves them more time and energy to give to others. It's only a matter of whether we are sufficiently saturated with God's love, that love which we profess.

Hana Slámová
Praha, CZ

Žd 10,35-39

Co potřebuji pro příští dny? Naději. Neboť vyhlídky na příští dny se zdají být tak temné. Jakou naději? Naději, že nebudeme ponecháni sami sobě. Naději, že Bůh vstoupí do příštích dnů a svou přítomností prosvítí temnotu.

Co potřebuji pro příští dny? Víru. Jakou víru? Víru, že Boží světlo nad temnotou zvítězí. Že Boží moc je nade vším a bude mít poslední slovo.

Co potřebuji pro příští dny? Odvahu. I kdyby měl Kristus v moci a slávě přijít zítra, odvahu budu potřebovat ještě dnes. Odvahu stát na straně Kristově už dnes a vzdorovat všemu temnému a zlému. Odvahu stát solidárně na straně těch, kdo jsou zlému vydáni napospas bez víry a bez naděje.

Pane, přijď.

*Pavel Pokorný
Praha, CZ*

Hebrews 10:35-39

What do I need for the upcoming days? Hope. For the prospects of the coming days seem to be so dark. What hope? The hope that we are not left to fend for ourselves. The hope that God will step into the coming days and illuminate the darkness with His presence.

What do I need for the upcoming days? Faith. What faith? The faith that God's light will triumph over darkness. That God's power is above all and will have the final say.

What do I need for the next days? Courage. Even if Christ were to come in power and glory tomorrow, I will need courage today. The courage to stand on the side of Christ today and resist everything dark and evil in His name and spirit. The courage to stand in solidarity with those who are at the mercy of evil without faith and without hope.

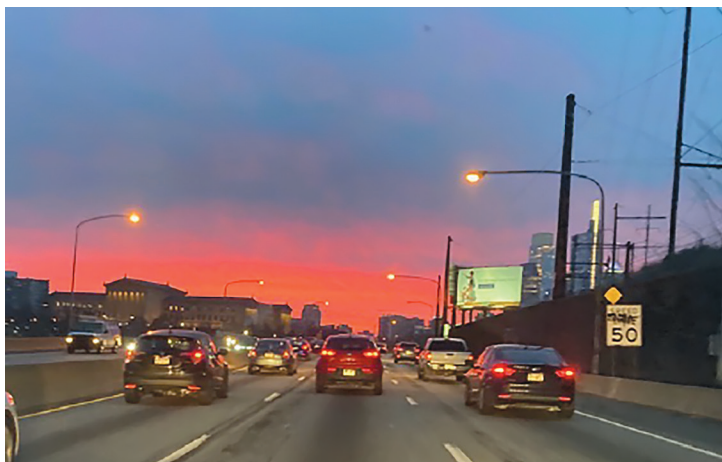
Come, Lord!

Pavel Pokorný
Praha, CZ

Ž 80,1-3

Modlitba za obnovu Izraele

Naslouchej, pastýři Izraele, ty, jenž Josefa jak ovce vodiš, zaskvěj se, jenž trůníš nad cheruby, před kmeny Efrajim, Benjamín, Menses! Vzbud' svou bohatýrskou sílu a přijď zachránit nás.

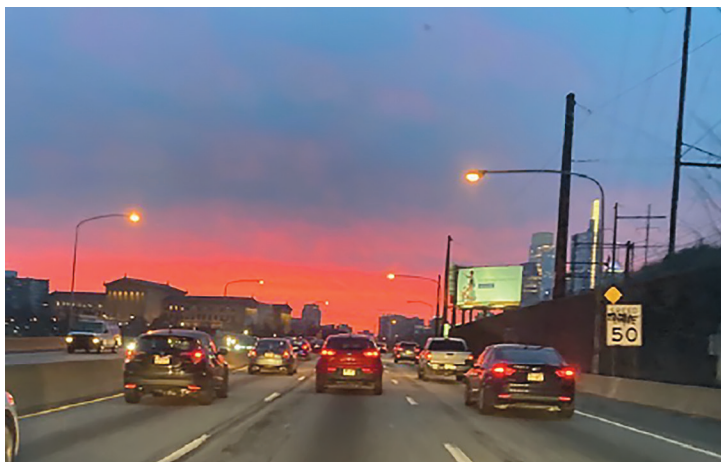
Žijeme s manželem Bobem ve Filadelfii, velkém americkém městě se všemi jeho přednostmi jako je historie, kultura, různorodost, avšak i se všemi problémy, které s sebou nese městský život: chudoba, kriminalita, znečištění. A i když hodně cestujeme, tohle město je již dvanáct let naším domovem, i se svými problémy. Tento svět je Boží, ne náš, a ať už žijeme kdekoli, jako učedníci pozdviháme svůj zrak k nebi a modlíme se, aby světlo Božího obličje prozářilo každý kout a přinášelo pokoj. Toužíme po něm, nejen pro Filadelfii, ale také pro Olomouc, pro Israel, pro pásmo Gazy, pro Ukrajinu, Mexiko, pro kmeny Benjamína a Menaseho, i pro všechna místa, která jsou nám drahá a která Bůh miluje. Pomodlete se dnes tento žalm a hledejte paprsky Božího světla prozařující náš svět.

Allison Krahling Seed
Philadelphia, US

Psalm 80:1-3

Prayer for Israel's Restoration

¹ Give ear, O Shepherd of Israel you who lead Joseph like a flock! You who are enthroned upon the cherubim, shine forth ² before Ephraim and Benjamin and Manasseh! Stir up your might, and come to save us! ³ Restore us, O God; let your face shine, that we may be saved.

My husband Bob and I live in Philadelphia, a large American city with the urban joys of history, culture, and diversity and the urban problems of poverty, crime, and pollution. We travel a lot, but this has been home for twelve years despite the challenges of life in a city. This is God's world, not ours, and wherever you or I live, as disciples, we lift our eyes to the heavens and pray that God's face will shine in every corner, bringing peace. We crave it, not just for Philadelphia but Olomouc, Israel, the Gaza, Ukraine, Mexico, Benjamin, and Manasseh and all those places dear to our hearts and beloved of God. Pray this Psalm today, and look for glimmers of God's light breaking through.

Allison Krahling Seed
Philadelphia, US

J 14,3-6

„Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ V tomto verši často slyšíme jakousi hrozbu, minimálně v americkém prostředí, kde se nezřídka používá jako výstraha těm, kteří nevěří v Ježíše Krista jakožto dárce života. Mnozí v tomto verši slyší rozsudek nad nekřesťany, v tom smyslu, že takové Pán nepřivítá ve svém království.

Co když ale Ježíš vůbec neměl v úmyslu těmito slovy někoho odněkud vylučovat? Je třeba si uvědomit, že je pronášel před svými znepokojenými učedníky a jeho předchozí slova zněla: „Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí!“ Dále pak učedníky ujistil: „Opět přijdu a vezmu vás k sobě.“ V tomto týdnu, kdy se soustředíme na téma pokoje, promlouvá Ježíš slovy pokoje k Tomášovi i k dalším shromážděným, kteří mají obavy z jeho odchodu. Jistě jim vrtá hlavou, kam se chystá. Co budou dělat? Budou v pořádku? Ježíš jim na to říká: Nemějte strach. Vráťím se a vezmu vás s sebou. Když Tomáš namítá: „Jak bychom mohli znát cestu?“ Ježíš mu odpovídá: Znáte mě. Už jste se naučili mi důvěřovat. To vám stačí, víc vědět nepotřebujete.

Rozhodně to neznamená, že cesta Pána Ježíše bude jednoduchá a pohodlná. Znamená to ale, že cesta k tomu, kterého Ježíš nazývá Otcem, je cesta, po které jsme viděli Ježíše kráčet, je to cesta pravdy a života. Trápení tohoto světa jsou skutečná, nemají však poslední slovo. V tomto příběhu má poslední slovo život.

Martha Moore-Keish
Decatur, GA, US

John 14:3-6

“No one comes to the Father except through me.” This verse often strikes an ominous tone, at least in the U.S. context, where it has been used as a threat to those who do not trust the name of Jesus to be life-giving. Many hear this as a verdict on non-Christians, declaring that they will not be welcome in the household of God.

But what if exclusion is not what Jesus intends in this verse? Remember that this is a word Jesus offers his anxious friends in John’s gospel, a passage that begins, “Do not let your hearts be troubled,” and goes on to reassure the disciples, “I will come again and will take you to myself.” In this week when we are focusing on the theme of peace, Jesus is speaking a word of peace to Thomas and the others gathered, who are worried about his impending departure. “Where are you going?” they wonder. “What will we do? Will we be okay?” And Jesus says, “Don’t be afraid. I’m coming back to take you with me.” When Thomas objects, “How can we know the way?” Jesus says with a smile: “You know me. And you have already learned to trust me. That is all you need to know.”

This does not mean that the way of Jesus will be always easy or comfortable. But it does mean that the way to the one whom Jesus called “Father” is the one we have watched Jesus walk already, which is the path of truth, and life. The sufferings of this world are real, but they are not final. The end of the story will be life.

Martha Moore-Keish
Decatur, GA, US

2 P 3,9-13

Se zloději nemám mnoho osobních zkušeností, ale na setkání s nimi moc ráda nevzpomínám (samozřejmě se však moje zkušenosti nedají srovnat například s tím, co zažili mí sousedé, původní obyvatelé této země, jimž byla odňata půda). Jednou za chladné zimní noci, když jsem bydlela v pohostinské komunitě v Atlantě, vypáčili dva muži uvolněné mříže nad sklepním oknem a začali si brát, cokoli našli v naší spižírně. Dobrovolnice, která ten den sloužila se mnou, byla velkorysejší než já. Vzbudila mě, namazaly jsme jim sendviče s arašídovou pomazánkou a poslali je dál.

Další vzpomínka na zkušenost s krádeží se opět týkala nočního vyrušení – skupina teenagerů nám tenkrát z nezamčené rodinné dodávky sebrala přenosný CD přehrávač. Ze spánku mě tenkrát vzbudil štěkot našeho psa a když jsem za zloději chvíli běžela, křičela jsem za nimi smršť slov, které už jsem raději zapomněla.

V Petrově představě se zaslíbený den Páně a završení dějin, jak je známe, bude podobat znepokojivému zjevení zloděje. Sám Pán Ježíš používá stejný obraz a naznačuje tím, že máme být bdělí a připravení, přesto (nebo proto), že přesné datum jeho příchodu si nemůžeme zapsat do kalendáře.

Nabízí se tu otázka: proč? Je možné, že kdybychom to datum znali, snažili bychom se jeho příchod odvrátit? Že bychom, jak se již stalo, neuposlechli jeho výzvu, abychom se vzdali své moci i svých životů ve prospěch milovaného společenství, v němž všichni mají dostatek všeho, co potřebují, a kde krádež postrádá smysl?

Modlitba: Přijď, Pane Ježíši, a zbav nás naší arogance i obav, že nemáme dostatek. Přijď a veď nás do svého království hojnosti. Amen.

Mark Harper
Takoma Park, US

2 Peter 3:9-13

I have not had much personal experience with thieves, but the encounters I have had were pretty unnerving (though they hardly compare with, say, my Indigenous neighbors having land stolen). Once, on a cold winter's night when I lived in a community of hospitality in Atlanta, two men pried open some loose burglar bars over a basement window and started helping themselves to whatever they could find in our food pantry. The volunteer on duty had a bigger heart than I did in those days and woke me up to make them peanut butter sandwiches and send them on their way.

My other memory of being robbed again involved a late-night interruption when a group of young teenagers took a portable CD player from our unlocked family van. Shaken from sleep by our barking dog, I found myself running after them down the sidewalk, shouting words I thankfully can't remember.

In the imagination of Peter, the promised day of the Lord and the completion of history as we know it will be like the unsettling appearance of a thief. Jesus himself uses the same imagery, implying that we need to be awake and ready while at the same time unable to mark the precise date on our calendars.

Which raises the question: why? Could it be that if we knew we might look for ways to keep him out? That we will, as we have already done, resist his call for us to give up our power and control and very lives for the sake of the Beloved Community where everyone has what they need and where stealing becomes pointless?

Prayer: Come, Lord Jesus, and rob us of our arrogance and fearful belief that there isn't enough to go around. Come and lead us into your kingdom of abundance. Amen.

Mark Harper
Takoma Park, US

Jeremiáš 23,3-5

Slavíme dnes třetí adventní neděli. Zapalme svíčku a pojďme se chvíli zaměřit na slovo RADOST. Radost je jedním z mých oblíbených teologických pojmů, je totiž bohatý a plný nuancí. Oproti jednodušším emocím jako je štěstí nebo rozrušení oplývá radost komplexností, která nezávisí na vnějších zdrojích, protože vychází z hloubi duše. Jedna z mých oblíbených náboženských písní z dětství to vyjadřuje takto: „Jsem plný radosti, v hloubi duše, hluboko ve svém nitru ji nosím!“

Jak můžeme nalézat radost uprostřed těžkostí? Když se podíváme na text z Jeremiáše, vnímáme, že situace ve stádečku je tou dobou napjatá. Pán Bůh však dává příslib, že stádo opět shromáždí, přivede zpět, rozhojní. Boží lid prožívá hluboko uvnitř velikou radost, když si připomene Hospodinovu ochrannou ruku a jeho příslib obnovy.

Napětí panuje, vzhledem ke všem možným konfliktům a vysídlování, po celém světě. Nejistot je tolik, že může být opravdu těžké nalézat uprostřed toho všeho radost. Máme však příslib Toho, který je na cestě a chystá se k nám „vtrhnout“. Máme dar Ježíše, který přichází mezi nás, do světa, a mění věci k lepšímu. Máme zaslíbení, že všudypřítomná temnota nepřemůže světlo. To mne naplňuje ještě větší radostí.

Svatý Bože, pomáhej nám být dobrými pastýři tvého stáda. Dej nám vytvářet bezpečné prostory, kde vítězí láska a kde lze nalézt radost. Amen.

*Alison Peters
Cumberland, US*

SUNDAY, DECEMBER 17 (3RD SUNDAY OF ADVENT)

Jeremiah 23:3-5

As we celebrate the third Sunday in Advent, we light a candle and focus on the word JOY. Joy is one of my favorite theological terms because it is filled with richness and nuance. Instead of simple feelings like happiness or excitement, joy has a complexity that is not dependent on outside sources, but comes from deep within. One of my favorite childhood bible songs puts it like this, “I’ve got joy, down in my heart, deep deep down in my heart!”

How can joy be found in difficulties? Looking at the text from Jeremiah, there is tension in the current state of the flock. Yet God is making a promise to gather, to bring back, and to allow abundance for the flock. There is a deep joy that God’s people have when they remember the protectiveness of the Lord and the promise of restoration.

Tensions are high all around the world with fighting and displacement, there is so much insecurity that it may be hard to find joy in the midst. But, we have this promise that is on the way and about to break in. We have the gift of Jesus entering the world and changing things for the better. We have the promise that the light will not be overcome by the darkness all around. For that, I have even more joy.

Holy God, help us to be good shepherds for your flock. Allow us to create safe spaces where love wins and joy can be found. Amen.

*Alison Peters
Cumberland, US*

Žalm 23,4

Hospodin je můj pastýř; ... *I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují.*

Vincent van Gogh, Pastýřka

Pane, uč mne nechat se vést. Navzdory nástrahám spolehnout se na tvé vedení. Tvá berla ať mne podpírá a tvá hůl rovná můj krok a ukazuje směr.

Štěpán Brodský
Praha, CZ

Psalm 23:4

The Lord is my shepherd; ... *Yea, though I walk through the valley of the shadow of death, I will fear no evil: for thou art with me; thy rod and thy staff they comfort me.*

Vincent van Gogh, Shepherdess

Lord, teach me to let myself be led. Despite the pitfalls, to rely on your guidance. Let your shepherd's rod support me and your staff straighten my step and show the direction.

Štěpán Brodský
Praha, CZ

Mt 8,5-7

Když přišel do Kafarnaum, přistoupil k němu jeden setník a prosil ho: „Pane, můj sluha leží doma ochrnutý a hrozně trpí.“ Řekl mu: „Já přijdu a uzdravím ho.“

Tento příběh je výjimečný v mnoha ohledech. Zaprvé, když si představíme někoho, kdo věří Ježíši a oslovuje ho „Pane“, římský setník asi nebude zrovna ten první, kdo nás napadne. Setník velel vojenské jednotce čítající asi 100 legionářů (latinsky *centuria*) a tuto hodnost si obvykle vysloužil příkladnou službou na bitevním poli. Vzhledem k tomu, že byli setníci osobně zodpovědní za výcvik a disciplínu svých vojáků, byli známí jako přísní, často drsní velitelé.

Tento setník však měl soucit a pokoru. Byl pohnut utrpením svého služebníka, a tak pokorně přistupuje k Ježíši s prosbou o pomoc. V následujících verších říká, že není hoden ani toho, aby Ježíš vstoupil k němu do domu, uvědomuje si přitom Ježíšovu moc léčit pouhým slovem, na dálku. Tento setník měl navíc víru, která udivila i Ježíše – ten zde tvrdí, že takovou víru nenalezl u nikoho jiného v Izraeli. Setníkova sluhu následně uzdravuje.

O okolnostech, které vedly k tak mimořádné víře u pohana představujícího tehdejší římskou moc, se už nedozvíme. Setník svým oslovením Ježíše podstupoval značné riziko. Přísahal věrnost císaři a uznání Ježíšovy vyšší moci by jeho nadřízení pravděpodobně považovali za zradu, kdyby se o tom dozvěděli. Snad během svých pracovních povinností Ježíše někde zaslechl mluvit na veřejnosti, nebo ho viděl uzdravovat. Anebo – třeba to bylo dílo Ducha Svatého, který zasévá víru i tam, kde bychom to nečekali.

Pane Ježíši, prosíme, aby nám tento příběh silné víry v Tebe a Tvé slovo byl příkladem a inspirací. Pomož nám v této adventní době odrážet světlo tvé naděje, tvého pokoje i radosti a lásky. Amen.

Charlene & Joe Beck
Sewickley, US

Matthew 8:5-7

When he entered Capernaum, a centurion came to him, appealing to him and saying, “Lord, my servant is lying at home paralyzed in terrible distress.” And the Lord said to him, “I will come and cure him.”

This story is extraordinary on many levels. First, when you think of someone having faith in Jesus and addressing him as Lord, the image of a Roman centurion might not be the first thing that comes to mind. A centurion commanded a military unit of about 100 legionaries (a *centuria* in Latin), and usually earned this rank through exemplary service on the battlefield. As they were personally responsible for the training and discipline of their troops, these field-commissioned officers were known to be strict, often harsh, commanders.

But this one had compassion and humility. Moved by his servant's suffering, he humbly approached Jesus for help. In subsequent verses he declared he was not worthy to have Jesus even enter his home, recognizing the holy power of Jesus to heal from afar by only speaking the word. This centurion also had faith that amazed even Jesus, who declared that he had not found this in anyone else in Israel before returning the servant to health.

We will never know the circumstances that led to this extraordinary belief in a Gentile who represented the Roman forces in power at that time. The centurion took a great risk by approaching Jesus. Having sworn allegiance to the emperor, his recognition of the higher authority of Jesus would probably have been considered treasonous had his superiors learned of it. Perhaps in the course of his duties he had overheard Jesus in a public place somewhere or even witnessed a healing. Or – maybe it was the Holy Spirit at work in this most unlikely of believers.

Lord Jesus, we pray that we may be inspired by this example of strong faith in you and the power of your word. Help us to reflect the light of your hope, peace, joy and love this Advent season. Amen.

Charlene & Joe Beck
Sewickley, US

1 Timothy 2,1–6

Modlit se za všechny lidi, to беру. Ale proč se máme zvlášť modlit „za krále i za všechny v moci postavené“ (verš 2,2a)? Není to jen podlézání? Ale co když se za mocné máme modlit prostě proto, že toho mají obzvlášť zapotřebí? Kdo má moc, ten toho může hodně pokazit. Je jako pilot v kokpitu, řidič za volantem nebo námořník u kormidla. Jejich zdar je i našim zdarem. Proto se za ně máme modlit.

Pane Bože, prosíme tě za našeho starostu; za naši zemi, za její vládu a za prezidenta. Jen ty sám víš, kolik potřebují moudrosti a síly. Pane Bože, dej jim modrost a sílu.

Petr Sláma
Praha, CZ

1 Timothy 2:1–6

Prayer for all people, I am taking that. But why should we pray especially “for kings and all those in authority” (verse 2:2a)? Isn’t that just a kind of pandering? But what if we’re supposed to pray for the powerful ones just because of their special need? Those who have power can mess things up. They are like a pilot in the cockpit, like a driver at the helm, or like a sailor at the steering wheel. Their success is our success. That’s why we should pray for them.

Lord God, we intercede for our mayor; for our country, for its government, and for its president. You alone know how much they need wisdom and strength. Lord God, give them wisdom and strength.

Petr Sláma
Praha, CZ

Psalm 85,4-9

Přečtený text nám chce říci přibližně toto. Člověče, když ti bude záležet na tom, co ti Hospodin sděluje, a to bude důsledek tvé bázně před Hospodinem, potom ti Hospodinova spása přináší dary, které nelze jinak získat: milosrdenství Hospodinovo, pokoj, slávu Hospodinovy přítomnosti a radost. Jaký druh radosti? Ten nejdůležitější. Z Hospodina a jeho díla!! Vlastně můžeš mít takové Vánoce například i v červenci ☺

Dan Žárský
Vsetín, CZ

Psalm 85:4-9

The text you have just read is trying to tell its readers approximately the following: if you care about what the Lord communicates to you and this is the result of your fear of the Lord, then the Lord's salvation brings you gifts that you cannot obtain in any other way. The Lord's mercy, peace, the glory of the Lord's presence, and joy. What kind of joy? The most important kind: the joy of the Lord and his work!! For all you know, you could experience a Christmas like that in July ☺

Dan Žárský
Vsetín, CZ

J 13,33-36

Ke konci svého pozemského působení Ježíš shromáždí své učedníky a po večeři je začne učit. Jeho promluva začíná zde, na konci 13. kapitoly. Je obklopen přáteli – lidmi, kteří tvrdili, že ho budou následovat kamkoli, a většinou to také činili – a nyní jim říká, že ho nemohou následovat tam, kam odchází nyní. Jan tímto předznamenává události 18. kapitoly: nemohou s ním jít na kříž a nemohou kráčet cestou, která byla vytyčena právě Pánu Ježíši. Možná budou pro svoji víru trpět (mnohým se tak skutečně stalo), někteří snad i zemřou na kříži (podle legendy byl Petr ukřižován hlavou dolů). Nikdo ho však nemůže skutečně následovat, protože po Ježíšově smrti a vzkříšení nikdo nebude muset prožít opuštění samotným Bohem. Díky Ježíšovu spásnému dílu.

Kam však mají jít a jak mají pokračovat dál v době Jeho pozemské nepřítomnosti? Jak mají následovat nenásledovatelné? Kdo nebo co je nyní povede životem? Ježíš jim dal příkázání, aby dále šířili pozvání „pojď a následuj mne“. Mají žít tak, že se budou navzájem milovat; tak, jako je miloval Pán – to je jím vytyčený jedinečný a nový způsob následování.

Stále platí nové příkázání: milujte se navzájem. Milujte se navzájem v radostném očekávání oslav Ježíšova narození. Milujte se navzájem v očekávání Jeho druhého příchodu. Zatímco se dny zkracují a stmívá se brzy – doslova i přeneseně – milujte se navzájem. „Milujte se navzájem“ je ústředním motivem janovského myšlení, který se celým evangeliem táhne jako červená niť, a také základem etiky založené na Kristu.

Ježíš neříká, koho nebo co přesně máme zahrnout do hranic onoho „navzájem“, Evangelia nám však naznačují, že tyto hranice musíme pojmout expanzivním způsobem. Ani nám neříká, že pokud tak učiníme, budou se nám dít samé dobré věci, protože neuvažuje způsobem „co z toho budu mít“. Jde tu o zjištění, kým nás Pán Ježíš učinil, kým se skrze jeho působení stáváme.

Modlitba: Pane, nauč nás milovat. Nauč nás žít v lásce. A nauč nás, Pane, chápat, že Tebe následujeme tím, že žijeme v lásce. Amen.

Mark Douglas
Decatur, US

John 13:33-36

Near the end of his earthly ministry, Jesus gathers with his disciples and, after dinner, begins to teach. The lesson begins here, at the end of Chapter 13. He is surrounded by friends—people who have said they would follow him anywhere and, for the most part have done so—and he tells them they cannot follow him where he is going next. John is foreshadowing the events of Chapter 18: they cannot go to his cross to pursue the path that has been laid out uniquely for him. They may suffer because of their faith (many did); a few may even be crucified (legend says that Peter was crucified upside down). But none will truly follow him because, after Jesus' death and resurrection, none will endure abandonment by God. Jesus' salvific work ensures that.

In his earthly absence, though, where are they to go and how are they to go on? How will they follow the unfollowable? Who or what will guide their living? Jesus gives them a commandment to succeed his “come, follow me” invitation. They are to live by loving one another just as he has loved them—which is its own, new, way of following.

The new commandment still holds: love one another. Looking forward to celebrating Jesus' birth, love one another. Anticipating his return, love one another. As days grow shorter and darker—literally and metaphorically—love one another. “Love one another” is the through-line of Johannine thought and foundation of a Christ-centered ethic.

Jesus doesn't say who or what to include within the bounds of “one another” but the gospels suggest that those bounds need to be drawn in expansive ways. And he doesn't say “If you do so, good things will happen to you,” because his point isn't about calculating utilitarian benefit; it's about revealing who he has made us—and is making us—to be.

Prayer: Lord, teach us to love. Lord, teach us to live in love. And Lord, teach us that we follow you by living in love. Amen.

Mark Douglas
Decatur, US

1. List Janův 2,5-8

Máte v sobě světlo?

Někdy si člověk uvnitř připadá temně. Jeho duše nevidí dál. Všechno pěkné jako kdyby pohltila temnota. Zatmění srdce.

Ale Jan píše: *Tma ustupuje a pravé světlo už svítí.*

Odkud se v nás bere světlo?

Je to Boží dar, když před sebou vidíme nadějnou budoucnost. Aspoň trochu. Spatřit svět i sebe v novém světle. Zapnout vypínač v duši, který prosvěcuje i tu moji osobní cestu života.

Neboť Jan připomíná: *Stalo se v něm i v nás, že tma ustupuje a pravé světlo už svítí.*

Co je světlem mého života?

Kristus přišel s poselstvím lásky: Mít rád Boha, mít rád bližní, mít rád sebe. Jednoduchý a pořád stejný je tento recept na světlo v srdci. To světlo už přeci dávno svítí.

Jak je psáno u Jana: *Nepíšu vám, mojí milí, nové přikázání, ale přikázání staré, které jste měli od počátku. (7)*

Modlitba pomocí žalmu 18,1.29

Miluji tě vroucně, Hospodine, moje sílo. Ty mi rozsvěcuješ světlo, Hospodine. Můj Bůh září do mých temnot. Prosím, Bože, nepřestávej svítit mně, mým bližním, všemu světu. Amen.

*Jiří Tengler
Polička, CZ*

1 John 2:5-8

Does a light shine within you?

Sometimes we feel dark inside. Our soul does not see any further. As if all beautiful things were swallowed up by darkness. An eclipse of the heart.

But John says: *The darkness is passing and the true light is already shining.*

Where does our inner light come from?

It is a gift from God when we can see a hopeful future unfolding ahead of us. At least a little bit. When we manage to see the world and ourselves in a new light. Turn on the switch in our souls that lights up our own personal life journeys.

For John reminds us: *Its truth is seen in him and in you, because the darkness is passing and the true light is already shining.*

What is the light of my life?

Christ came with a message of love: love God, love your neighbour, love yourself. The recipe for having a light in your heart is simple and remains the same, always. It has been shining for a long time.

As John says: *I am not writing you a new command but an old one, which you have had since the beginning.* (v. 7)

Prayer through Psalm 18:1-29

I love you dearly, oh Lord, my strength. You light my light, Lord. My God shines into my darkness. Please, Lord, do not stop shining on me, my neighbours, and on all the world. Amen.

*Jiří Tengler
Polička, CZ*

Ezechiel 37,24-27

David, můj služebník, bude nad nimi králem a jediným pastýřem všech, budou se řídit mými řády, budou zachovávat má nařízení a jednat podle nich. Budou sídlit v zemi, kterou jsem dal Jákobovi, svému služebníkovi, v níž sídlili vaši otcové. Budou v ní sídlit oni i jejich synové a synové jejich synů navěky a David, můj služebník, bude jejich knížetem navěky. Uzavřu s nimi smlouvu pokoje; bude to věčná smlouva s nimi, dám jim ji a rozmnožím je a v jejich středu zřídím svou svatyni navěky. Můj přibyték bude nad nimi a já jim budu Bohem a oni budou mým lidem.

Ezechielovo kázání o příchodu Mesiáše může působit jako politická vize: Prorok v něm odkazuje na rozdělení Izraelských kmenů, původně tvořících jeden národ. Jejich cesty se ale rozešly – a teď se mýjejí a každý po své vlastní ose míří do záhuby. Řeč o králi, který se stane „jediným pastýřem všech“, tak v kontextu celé promluvy působí jako ohlášení silného vůdce, který přiměje rozptýlené kmeny ke sjednocení a nastolí pořádek. Izraelité se pak budou moci znovu chopit vlády nad svou zaslíbenou zemí a pod jeho vládou budou silit ekonomicky, diplomaticky i vojensky, takže se už nikdy nestane, že by o ni znovu přišli.

Právě takto si mesiáše představovala většina tehdejších Izraelců. Potřz je, že tato vize se nikdy nenaplnila. A na událostech posledních týdnů je bolestně patrné, jak mnoho k jejímu naplnění zbývá. Naštěstí jádro promluvy leží jinde – je jím smlouva pokoje, kterou Hospodin uzavře se svým lidem. V ní nejde o dosažení velkých politických cílů, ale o proměnu lidských vztahů. Nejde o to, aby Boží lid uspěl ve světě, ale aby si lidé navzájem byli blíží. A Boží pokoj, který to umožňuje, s námi skutečně zůstává navždy, přesně jak prorokoval Eliáš. Jenomže dnes jako bychom ho opět poslouchali ušima starých Izraelců: Staráme se, abychom byli dost početní, silní, měli se kde scházet... a zda se scházíme, abychom si byli navzájem blíží – to už je druhotné. A tak i my potřebujeme změnit úhel pohledu – jako ti, kdo toho zaslíbeného mesiáše poznali v Ježíši Kristu. Adventní doba je vhodnou příležitostí, odhlédnout na chvíli od velkých politických cílů a více se soustředit na své bližní, kteří někdy zůstávají v jejich stínu.

Bože, probouzej v nás opět touhu po svém pokoji, přidušenou různými jinými touhami. Dej, ať toto adventní období nepromarníme rozdělujícími spory o velká témata, ať prožijeme skutečnou lidskou blízkost. Amen

*Jan Lavický
Kláster nad Dědinou, CZ*

Ezekiel 37:24-27

My servant David will be king over them, and they will all have one shepherd. They will follow my laws and be careful to keep my decrees. They will live in the land I gave to my servant Jacob, the land where your ancestors lived. They and their children and their children's children will live there forever; and David my servant will be their prince forever. I will make a covenant of peace with them; it will be an everlasting covenant. I will establish them and increase their numbers, and I will put my sanctuary among them forever. My dwelling place will be with them; I will be their God, and they will be my people.

Ezekiel's preaching about the coming of the Messiah could sound like a political vision: the prophet refers to the division of the tribes of Israel which had originally formed one nation. However, their paths diverged – now, they are no longer in touch with each other and each one of them is heading towards destruction in their own way. In the context of the whole speech, mentioning a king who will become their “one shepherd” sounds like introducing a strong leader who will unite the scattered tribes again and restore order. Then, the Israelites will once again be able to regain control of their promised land and, under the rule of this new king, they will grow stronger economically, diplomatically, and from a military point of view as well, ensuring they never lose their land again.

That is how most Israeli people at the time pictured the Messiah. The trouble is this vision never came to pass. The events of the past few weeks are a painful reminder of how much still remains for this vision to come true. Fortunately, the heart of the prophet's speech is different: it is the covenant of peace that the Lord will establish with his people. There are no great political goals to be achieved. The covenant focuses on a transformation of people's relationships. It's not about God's people being successful in the world, but about people being closer to each other. And the peace of the Lord, which makes this possible, truly does remain with us forever, just as prophesised by Elijah. Only today, it is as if we are listening to him again with the ears of the ancient Israelites: we are concerned that we be numerous, strong enough, that we have a place to meet... but whether we meet with the aim of being closer to each other is of secondary importance. This means we also need to change our point of view – just like those who were able to recognise the promised Messiah in Jesus Christ. The time of advent is a good opportunity to look away from the large political goals for a while and focus on our neighbours, who are sometimes overshadowed by these.

Lord, awaken in us the desire for your peace, which is often stifled by various other desires. May we not waste this advent season on divisive disputes over “great issues”, so we can experience real human closeness. Amen

Jan Lavický
Klášter nad Dědinou, CZ

Jan 1,1-5

„Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo byl Bůh.
To bylo na počátku u Boha.
Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest.
V něm byl život a život byl světlo lidí.
To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.“

Jaká milost, že smíme zase prožívat další Vánoce! Moc bychom chtěli, aby i naše malá, lidská slova pomáhala tvořit něco dobrého a byla alespoň někdy maličkými světélky pro jiné. Prosíme, Pane, pomáhej nám v tom.

*Jiřina Mlýnková
Hrubá Vrbka, CZ*

John 1:1-5

In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God. He was with God in the beginning. Through him all things were made; without him nothing was made that has been made. In him was life, and that life was the light of all mankind. The light shines in the darkness, and the darkness has not overcome it.

What wonderful grace that we can experience another Christmas! We would very much like our small human words to help create something good and at least sometimes be a tiny light for others. We pray, Lord, help us achieve this.

*Jiřina Mlýnková
Hrubá Vrbka, CZ*

First Presbyterian Church of Annapolis
office@annapolis-presbyterian.com

Překlady / Translations: Dora Tichá

Grafická úprava / Graphic design: Kevin Miller

Cover: Advent banner designed for First Presbyterian
Church of Annapolis, MD by Elizabeth Hancock
and Carol Lopashanski.